

VESTI IZ SLOVENIJE

SOVJETSKE PREDSTRAŽE v boju proti titovcem so vse komunistične vlade in stranke okrog Jugoslavije. Vsi so poslani v boj proti komunističnim krivovercem. Zadnji čas je bilo slišati največ o Madžarih.

NA OGRSKEM se baje zbirajo sovražniki titovcev in tem daje madžarska vlada ne samo zaščito, ampak jih kar naravnost pripravlja za napade v Jugoslaviji. Napetost je šla tako daleč, da je madžarska vlada nekaterim jugoslovanskim uradnikom na polaništvu v Budimpešti vzela pravico bivanja na Ogrskem. Nekatere je Jugoslavija sama odpoklicala. Nekaj pa se je našlo tudi "izdajalcev," ki so prešli k Kominformu in Tita zatajili. Jugoslavija je poslala ostro noto ogrski vladi. Ta je v toliko pomirjevalno odgovorila, da zagotavlja, da nima nikakih namenov seči po kakem delu jugoslovanske države. Izgleda, da je

bilo madžarski vladi le neprijetno, če bi Jugoslavija pretrgala diplomatske zveze z njo, ki je tudi komunistična vlada.

JANKA PUSTA. — Ta kraj je tudi prišel v sporih znova do veljave. Na tej veliki samotni ogrski kmetiji so pred leti več bali morilci kralja Aleksandra. Hrvaški ustaši so imeli tam enega svojih sedežev za rovarjenje proti Jugoslaviji. Sedaj da se zbirajo na Janka Pusti tisti komunisti, ki so proti Titu in pripravljajo napade nanj. Te imenujejo v listih protititovske legijonarje. Janka Pusta je blizu meje nekdanje Hrvaške.

(Daleč na 3. strani)

Ameriško delavstvo proti komunistom

Cincinnati. — Predsednik American Federation of Labor Mr. Green je na zboru konvencije zahteval naj britanski in ameriški delavci odpokličejo svoje delegatke iz Svetovne delavske federacije, ker je ta organizacija postala orodje za komunistične pete kolone. Ta organizacija ne dela za uspeh Marshallovega načrta v Evropi in za gospodarsko obnovo sploh. Ameriške in britanske delavske unije naj napravijo novo svetovno zvezo delavskih uni, ki bo brez vsakega komunističnega vpliva.

Max Eastman je govoril na konvenciji in zahteval, da mora USA začeti ostrejšo in odločnejšo politiko proti Sovjetski Zvezi in komunistični agresivnosti. Amerika mora zavestiti sovjetce in zrušiti njihov režim ali pa bo prisiljena v trapačo obrambno vojskovanje, je naglašal govornik.

Zastopnik mornarske unije Ryan je pa povdaril, da sedanja stavka ameriških mornarjev nima nič skupnega s stavko francoskih premorjars in sploh nima nikake zveze s politiko.

Novoizvoljeni senator Long je poročal, da pričakuje, da bo novi kongres razveljavil Taft-Hartleyev zakon že v enem mesecu potem ko se sestane.

Tri na dan

Pravijo, da ima novi guverner države Ohio težke skrbi, kako bi si izbral dober kabinet. To ni nič težko. Samo Prešerna naj posluša, ki je rekel: le čevlje sodi naj kopitar.

Na Madžarskem je komunistična vlada. Vsi vemo, da ne bodo pustili komunisti v deželo nikogar, ki ne zastopa komunistične fronte. Torej ne more Ameriški slovenski kongres v Ameriki več tajiti svoje prave fronte, ko pošila svoje zastopstvo na Madžarsko.

Wallacovi so nabrali v Ohio nekaj čez \$70.000 za volilno kampanjo. Potrošili so približno prav toliko. Dobili so okrog 36.000 glasov, torej po \$2 glas. Inflacija tudi tukaj.

Mrs. Chiang Kai-shek apelira in svari Amerikance

Nanking. — Madame Chiang Kai-shek je govorila po radiju Amerikancem in jih prosila za nujno in odločno pomoč za Kitajsko. Povedala je, da je predsednik republike trdno odločen, da se bori proti komunistični nesreči do konca in da trdno upa v končno zmago klub temu, da je sedanji položaj demokratske Kitajske res težko kritičen. Gospa je dejala, da naj Amerikanci dobro vedo, da komunistični cilj ni samo Kitajska ampak pred vsem Amerika. Amerikanci naj se ne varajo, da bodo mogli držati daljni vzhod, ker drže Japonsko. Vsak vojaški strokovnjak lahko potrdi, da bodo komunisti, če osvoje Kitajsko, pomenili za Ameriko največjo nevarnost, ki ji je kdaj grozila. Če bo padla Kitajska, gre čela Azija in Amerika bo imela ogromni kontinent za svojega sovražnika.

Komunistični radio je oznanil pozive Ameriki, da naj drži roke proč od Kitajske in naj se ne meša v državljansko vojno, kajti komunisti bodo smatrali vsako pomoč sedanji kitajski vladi za sovražno dejanje in temu primerno odgovorili.

Domžalski župnik Franc Bernik — umrl

Dne 8. novembra letos je umrl preč. gospod svetnik Franc Bernik, župnik v Domžalah na Gorenjskem. Župnikoval je v Domžalah od leta 1903. On je tudi ustanovil to farno, ki je bila prej podružnica Mengša. Bil je izredno goreč in sposoben dušni pastir ter dober organizator. Veliki Katoliški društveni dom, najlepša stavba v Domžalah, je njegovo delo. Vpeljal je otroško zavetišče, katerega so vodile sestre (amirobrske). Ko so Nemci zasedli Domžale, je moral bežati v Ljubljano. Po vojski se je vrnil na svojo ljubo Gorico (domžalska cerkev), vendar v novih razmerah ni mogel več delati. Tudi se ga je ločevala bolezen, kateri je končno podlegel s pomočjo svojih faranov v Ameriki je izdal knjigo o domžalski fari. Med farani je bil zelo priljubljen. Ko je hodil po domžalskih ulicah, je veselo pozdravljaval na levo in desno. Nihče ga ni mogel prehiteti s pozdravom: on je vedno že od daleč naprej pozdravljaval vsakega, tudi otroka. — Naj v večnem miru uživa zasluženo plačilo za vsa svoja številna dobra dela.

Viharji na zapadu

Chilago. — Po zapadu divjajo viharji. Kakih dvajset mest v južni Nebraski je brez elektrike, vse zveze so potrpane in vse napeljava. Viharji z velikim dežjem, nalivi in drugimi nesrečami so rušili tudi v Kansas, Louisiana in v vseh državah ob reki Mississippi. V Nebraski je pet inč snega, ki je padel tudi v Colorado in South Dakota.

Škoda vlad stavke v zapadni Nemčiji

Frankfurt, Nemčija. — Dr. Hans Boekler, predsednik delavske zveze za zapadno Nemčijo je obrazložil generalno stavko takole: Ta stavka nam je bila usiljena, ker so brezobzirno odje industrije vzdržali cene in delajo neumotvljene in nepravilne dobičke.

Poslanec napoveduje dobo gospodarskega napredka

Washington. — Sam Rayburn, demokratični poslanec, ki je bil speaker v poslanski zbornici in bo verjetno izvoljen zopet na to mesto, je po obisku pri predsedniku Trumanu, izjavil, da se v Združenih državah ni bati nikake ekonomske depresije v bližnji bodočnosti in je povdaril, da bo državna administracija v najsigurnejših rokah vodila ves ameriški narod prihodnja štiri leta skozi dobo precvetajočega gospodarskega napredka. V zunanji politiki bo vladala še nadalje sloga obeh strank in se bo nadaljevala ostra politika proti vsaki sovjetski agresivnosti. Parlament bo hitro pripravil zakonodajo, kakršno je predsednik objubil v volilni kampanji in je bila že med predsednikovimi političnimi določena vrsta in za porednost zakonov, ki pridejo pred zbornico.

NOVI GROBOVI

Frances Pangerič

Kakor smo že poročali, je umrla Frances Pangerič na 1153 E. 63 St., rojena v vasi Zagarski vrh župniji Javor pod Ljubljano. Od tam je prišla v Cleveland pred 39 leti. Bila je članica oltarnega društva pri sv. Vidu. Soprog Frank ji je umrl pred tremi leti. Tukaj zapuša hčer Mrs. Frances Breskvar, vnukinja str. Frances Pangerič, min. Mrs. Anna Cresante, Mrs. Mary Tomažič, tri pravnuke in nečakinji Mrs. Mary Rangus in Mrs. Jenny Perko. Pogreb bo v sredo jutraj ob 9:15 iz Zakrajškovega pokopnega zavoda v cerkev sv. Vida in na pokopališče Kalvarija.

Peter Popovic

V nedeljo zvečer je zadel avto Peter Popovic-a, ko je šel preko ceste. To se mu je zgodilo v njegovem domačem mestu Albion, Penna., kjer je živel zadnjih 15 let. Poprej je živel v Clevelandu in mnogi se ga še spominjajo. Bil je 64 let star, rojen v selu Sopot in je prišel sem v Ameriko pred kakimi 50 leti. Vsed zadolženih poskodih je umrl v Hamot Hospital v Erie, Pa., kamor so ga hitro prepeljali po nesreči. Zapuša sestro Mrs. Mary Deano in mnogo nečakov in nečakinj. Truplo je bilo prepeljano v Cleveland in leži v Grdinovem pokopnem zavodu odkoder bo pogreb v petek jutraj. Čas bo mo še naznanili.

Martin Ocivak

Na svojem domu, 5407 Standard Ave., je umrl Martin Ocivak, sin Martina in Mary. Oče je že poprej umrl. Zapuša mater, sestre Mrs. Zora Sanfilippi, Mrs. Stella Kapela, Mrs. Ann Onyski in Mrs. Frances Kozlcar ter brata William. Pogreb bo iz Golubovega (pokopnega) zavoda v cerkev sv. Pavla na 40. cesti v sredo jutraj ob 9:30.

Sojenje proti komunistom

New York. — Federalni sodnik je določil 17. januar za začetek sodnega postopka proti obtoženim komunističnim voditeljem. Predsednik komunistične stranke William Foster, ki je bolan, je zahteval po svojem zastopniku, da se sojenje odloži za daljši čas. Sodnik je dovolil odlog do 17. januarja in določil, da nadaljnega odlaganja ne bo več dovolil, tudi če Foster ne bo mogel biti navzoč.

Zunanje politične zahteve ameriškega delavstva

Cincinnati. — Amerikan Federation of Labor poziva Ameriko naj preneha trgovati s Sovjetsko Zvezo za čas dokler ne bo opustila svoje nečloveške blokad Berlina. Nadalje poziva Ameriko naj oborožuje prijateljske narode v Evropi, da bi se mogli braniti proti komunistični agresiji. Poročilo odbora za zunanje zadeve delavske zveze ostro kritizira tajnika za zunanje zadeve Marshalla radi njegovega premehkega in neodločnega stališča glede pomoči Kitajski in radi neodločnosti v politiki proti Rusiji. Proglas pravi, da Amerika ne more in ne sme stati brezposelna, ko sovjetski moloh požira eno svobodno državo za drugo, svobodne narode drugega za drugim, da postanejo nasilno pomočniki in sateliti azijskih despotov in sovražnikov Amerike. Delavska zveza stavi celo vrsto drugih zelo važnih predlogov in zahtev: Zveza Narodov naj proglasi za kriminalno udejstvovanje vsako petokolonosko delo v korist tujih sil na območju vsake države članice.

nice Zveze narodov, vse cone Nemčije, ki niso okupirane po sovjetskih četah naj se vključijo v Zapadno Evropo, izključni naj bodo samo nemški finančni magnati, ki so med drugo svetovno vojno podpirali Hitlerja, ustvari naj se Zveza evropskih držav po vzgledu United States of America, odpravi naj se veto pravica v vseh mednarodnih ustanovah, delavska zveza odobrava Baruchov program za kontrolo atomske energije, revidirajo naj se vsi sklepi jaltške in potsdamske konference in spremene v duhu Atlantske Karve in statuta Zveze Narodov.

Ta mogočen apel in silen program ameriškega delavstva je najlepši program zunanje politike in najboljši dokaz, da je ameriško delavstvo politično modro in stvarno.

Belgijska vlada nenadoma odstopila

Bruselj, Belgija. — Vlada dr. Henrika Spaaka je podala ostavko. Princ Karl je ostavko sprejel in prosil zopet Spaaka, naj sestavi novo vlado. Ostavko vlade je povzročil zastopnik krščanske demokratske stranke minister pravde, ki so ga socialisti v parlamentu hudo napadli. Obtoževali so ga, da prebago postopa s nekimi vojnimi zločinci, zlasti ker je spremenil smrtno obsodbo dveh zločincev v manjše kazni. Poleg tega pa so v vladi tudi spori krščanskih demokratov s socialisti radi vprašanja vrnitve kralja Leopolda in radi šolstva. Spaak prvi dan krize ni mogel rešiti, vendar pa je najverjetneje, da bo on zopet novi ministrski predsednik, ker socialisti nikakor ne bodo dovolili, da bi predsedstvo prešlo v roke krščanskih demokratov, krščanski demokrati pa tudi ne bodo hoteli kakega drugega socialističnega predsednika kot Spaaka samega, ki se je izkazal kot najbolj lojalen in ki ima med socialisti največje avtoriteto.

Grška vlada še vedno v težavah

Atene, Grčija. — Nova grška vlada je dobila v parlamentu malenkostno večino dveh glasov. 18 poslancev je bilo odsotnih. Vlada kljub temu misli ostati in nadaljevati svoje delo.

Razne najnovejše svetovne vesti

PARIZ. — General Lucius Clay in USA ambasador Robert Murphy sta dopotovala iz Berlina v Pariz, da sta dala podrobne podatke o najnovejših dogodkih v Berlinu. Po njunih poročilih smatra delegacija USA, da ni veliko upanja, da bi se berlinska kriza mogla rešiti mirnim putem in na način kakor nekateri zastopniki nevtralnih držav pri Zvezi narodov to žele.

VARSAVA. — Šest političnih voditeljev poljske protikomunistične socialistične skupine je bilo obsojenih na več let ječe radi tega, ker so hoteli zrušiti komunistično vladno. Vse njihovo premoženje je bilo konfiscirano. Voditelj skupine Kazimir Puzak je dobil 10 let in je že 5 let v ječi. Britanski list Manchester Guardian poziva britansko delavsko stranko, da naj organizira proteste po celem svetu proti krivicam, ki se gode socialistom v Poljski in Bulgariji.

LISBONA. — Predsednik portugalske vlade je dal posebno izjavo, v kateri zahteva, da se vsa svobodna Evropa združi v protikomunističen blok. Smatra, da ni dovolj, da v skupni fronti proti komunizmu sodelujejo samo Francija, Benelux in Anglija, ampak zahteva vključitev tudi vseh treh Skandinavskih držav, Španije, Italije in Portugalske. Povdarjal je, da bo Portugalska mogla mnogo koristiti zapadno evropskemu bloku. USA ima že itak pravico za baze na Azorskih otokih. Poleg tega je predsednik rekel, da je treba v celoten načrt vključiti tudi Afriko, ki je itak zelo odvisna od zapadne Evrope.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Nov telefon. — Urad Matt F. Intiharja na 630 E. 222. St. je dobil novo telefonsko številko in sicer je zdaj RE 6888.

Zaroka. — Mr. in Mrs. James Debevec naznanjata, da se je zaročila najmlajša hčerka Jean z Mr. William Edukatis, sinom Mr. in Mrs. Wm. Edukatis, 1072 E. 174. St. Zaročenec pohaja zadnje leto na Detroitsko univerzo, kjer študira za inženirja.

Pobiranje asesment. — Tajnica dr. sv. Marije Magd. št. 162 KSKJ bo pobirala asesment v šoli sv. Vida na 24. in 26. novembra od 6 do 9 zvečer.

Tajniki, ki pobirajo asesment v Slovenskem domu na Holmes Ave. bodo pobirali 24. in 26. novembra ob navadnem času.

Peta obletnica. — V sredo ob devetih bo v cerkvi sv. Vida maša za pok. Joseph Kopore v spomin pete obletnice njegove smrti.

K molitvi. — Članice Oltarnega društva fare sv. Vida naj pridejo nocoj ob sedmih v Zakrajškov pogrebni zavod k molitvi za pokojno Frances Pangerič.

Za okrasitev. — Nadaljnji darovi za okrasitev St. Clair Ave. med božičnimi prazniki so prišli odboru od naslednjih: Flajshman Tavern, Cerne Jewelry, Euclid Music House, St. Clair Hosiery Center, Orazem's Confectionery, Bahor Beauty Shoppe, Dr. Garbas, Dr. Stare, Leopold Kushlan, Contoriere Shoppe, John Rebraca Grocery, Brayer Type-writer Co., Mollies Cafe, S & L Cafe, John's Delicatessen, Leo's Cafe, Chuck's Hi-Speed, Tieber's Home Bakery. Vsem se najlepše zahvaljujemo.

Pridite — molimo!

Po sklepu Zveze Oltarnih Društev bo skupna Sveta Ura molitve na prvo adventno nedeljo 28. novembra 1948 popoldne od 2:30 do 3:30 v cerkvi Sv. Pavla, Euclid in 40th St.

Govori prevzvišeni g. škof Dr. Gregorij Rožman.

Najvljudneje vabljenje ne samo članice društev ampak vse naše žene in dekleta, da skupno počastimo Najsvetejše in prejemmo najboljšo duhovno pripravo za adventni čas in svete božične praznike ter poprosimo za blagoslov našim družinam in vsem našim milim in dragim.

Tajnik madžarskega kardinala aretiran

Budapest. — Madžarsko ministrstvo za notranje zadeve je objavilo, da je bil aretiran dr. Andras Zakar, tajnik kardinala Mindszenty-a. Dolže ga, da je delal proti narodu, niso pa dali nikakih daljših obrazložitvev aretacije. Posamezni člani vladne zadnje dni ponovno napadali kardinala samega in vlada je konfiscirala njegovo pastirsko pismo duhovščini. V tem pastirskem pismu je kardinal ostro napadel prepoved in konfiskacijo vseh katoliških šol, preganjanje duhovščine, omejevanje verskih obredov in uničevanje cerkvenega premoženja. Kardinal v pastirskem pismu pravi, da še nikdar noben kardinal na Madžarskem ni bil tako preganjan od svoje vlade, kakor je on sedaj.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
 6117 St. Clair Ave. E. Cleveland 2, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	NOVEMBER	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
 \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

33 No. 230 Tues., Nov. 23, 1948

Komunisti in italijanski šovinisti hočejo doseči da Amerikanci zapuste Trst

Mnogi pisci imenujejo Trst "ključ k Evropi." Ne le, da je tržaška luka najvažnejši izhod vse srednje Evrope k Sredozemskemu morju tam v okolici Trsta se stikajo tri največje evropske narodne rase, germanska, romanska in slovenska. Trst je postavljen v to stikališče prehodov iz donavske korline, panonske nižave in Alp ter padovske doline in Jadranskega morja. Narava tam veže in spaja srednjo in južno Evropo in njeno morje. Kar pa narava veže, človek razdvaja. Ljudje so napravili iz stikališča ognjišče sporov in preprirov, ki jih vedno znova neti in podžiga nevoščljivost, v razne narodne in državne pulze fraze zavita konkurenca ter borba za oblast. Nemci so hoteli imeti Trst za svojo postojanko. Zato so preko slovenske zemlje gradili svoj "most k Adriji." Hoteli so uničili mali slovenski narod, ki živi vse okoli Trsta, da bi to zemljo ponemčili in tako tudi narodnostno osvojili. Italijani se prizadevajo že skoraj stoletje, da bi razširili svojo oblast od alpeninskega polotoka v srednjo Evropo preko Trsta. Hočejo imeti Trst ne radi Trsta samega, ampak zato, da bi od tam vplivali na pomorski promet in trgovino vseh dežel, ki so navezane na tržaško lukko. Slovenci, ki žive v neposrednem zaledju mesta pa so, dijo, da je mesto del njihove zemlje, ki jo je tujec — usmiljenec le deloma mogel v stoletjih spremeniti in naseliti s svojim življenjem.

Ti narodnostni boji so samo škodovali mestu samemu in mu niso dovolili svobodnega in nemotenega napredovanja. Boj se je prenesel v državne in nacionalne centre: Rim, Berlin in Moskvo in v vsako imperijansko glavno mesto, ki se je v zadnjih desetletjih pojavilo v Evropi, je hotel postati tudi gospodar Trsta. Poraz Hitlerja in Mussolinija je pustil Stalina kot edinega in daleč najmočnejšega imperijalista v Evropi, ki je med vsemi drugimi svojimi osvojitvami hotel dobiti tudi Trst v svojo vzhodno carstvo.

Mednarodna konferenca, ki je odločala v zvezi z Italijo tudi o Trstu, je bila že v znamenju sovražnosti med zapadom in vzhodom. Zato Jugoslavija in Rusija nista mogli v Trstu ostati in ga obdržati. Slovenci smo Trst izgubili po krivdi komunističnih okupatorjev in nasilnikov v naši stari domovini in Jugoslaviji.

Pravilno ugotavlja Slovenska Demokratska zveza v svoji spomenici na Zvezo Narodov, da moramo biti hvaležni samemu slučaju, da se je osnovala ta samostojna država. Državniki so bili prisiljeni, da niso obravnavali tržaškega vprašanja z vidika nacionalističnih central Rima, Berlina in Moskve, ampak so morali povdarjati koristi mesta, mestnega prebivalstva in celega dela Evrope, ki mu Trst služi. Rešitev pa je po sebi srečna, ker končuje spor med neposrednimi sosedi, ki naj se zadovolje, da je sporno ozemlje izločeno. Samostojna tržaška država je tako nastala rešitev, ki služi interesom svojih ljudi, interesom miru v srednji Evropi in koristim splošnega miru v Evropi. Zato je v osnovi srečna in dobra in naj ostane trajna, zlasti bi morala ostati tudi v vsaki bodoči demokratični organizaciji Evrope.

Nekateri zavezniški organi tega ne uvidijo. Zato pošiljajo v svet netočna poročila. Tako je n. pr. ameriško — britanski komandant v Trstu že dvakrat poročal, da se v Trstu še ni dvignil smisel za državo in njeno samostojnost in da prebivalstvo še vedno simpatizira deloma k Italiji, deloma k Jugoslaviji. Tržaško prebivalstvo je pa že opetovano povdarilo, da ga ne briga niti Italija niti Jugoslavija ampak hoče neodvisno tržaško državo. Ko je general Airey sam priporočil naj ljudje v Trstu manifestirajo za priključitev mesta k Italiji, se manifestacija ni posrečila in je ogromna večina ljudi prireditev bojkotirala. Tržani so s tem povedali, da hočejo mir, varnost, stalnost razmer in priložnost za delo.

Tako smo sedaj doživeli smešno — žalostno dejstvo, da vse druge okoliščine lepo zagovarjajo obstoj tržaške države, samo velesile, ki so jo ustvarile, jo rušijo. Trst se ne more urediti, konsolidirati in umiriti, ker sami vojaški upravitelji tega ozemlja pri vsaki priložnosti ubijajo vero in upanje, da je sedanja rešitev stalna in ker dejansko vedno kršijo mednarodne določbe, ki so jih sami postavili in podpisali.

Velesile so predpisale za Trst statut, ki vsled vednih sporov med njimi samimi ne more stopiti v veljavo. Za gvernerja se ne morejo sporazumeti. Vse to je razumljivo. Ni pa mogoče opravičiti, da nekateri zavezniški uradniki v Trstu pripisujejo prebivalcem, kakor da bi oni bili kaj krivi sedanjega neugodnega položaja. Prebivalstvo samo ni še nihče vprašal in nihče mu še ni dal prilike, da bi izrazilo kaj pravih pravih želji.

Kljub temu so na delu že sile, ki hočejo tržaško državo rušiti, češ da se ni obnesla. Kako se naj obnese, če so jo pa že pri nastanku razdelili na dvoje, če vsled povojnih raz-

mer v Evropi ni mogel Trst niti začeti samostojnega življenja, če ga velesile rušijo in ovirajo in ko prav preko njegovega najvažnejšega zaledja pada neprodorna železna zavesa, ki onemogoča vsak promet in vsako količjak redno trgovino.

Delati zaključke na osnovi sedanjega stanja, ko je odstranitev neugodnih okoliščin popolnoma izven moči nove tržaške države, je zavijanje in zlorabljanje dejstev za posebne namene, ki so samostojnemu Trstu sovražni. Zaprte sile naj že vendar nehajo naslediti italijanskim šovinistom in komunističnim spletakarjem. Oboji gredo za tem, da se v Trstu blamira ideja demokratične ureditve in da se izjalovi prvi udarec škodljivim evropskim nacionalizmom, ki zapadni Evropi ne puste na nogo. Komunisti pa itak nič drugega ne želijo kot spraviti Amerikance proč in ven iz te strateško in gospodarsko tako važne točke. Njim je vse eno ali Amerikanci zapuste Trst zato, ker je postal spet italijanski ali iz kakakega drugega razloga. Glavno je da Amerikanci gredo ven in puste komunistični ekspanziji prosto polje.

Odpri srce, odpri roke...

P. Bernard Ambrožič

Današnja kolona je torej samo nadaljevanje prejšnje. Zato ne pozabite, da ste pri svojem obisku v Torontu ta hip na sestanek s slovenskimi dekleti po večerni soli.

Če znate ob kratkem veliko vprašati in dobro poslušati, boste teku pol ure veliko zvedeli o onih 600 slovenskih "Novih Kanadčanih," ki jih je omenila moja kolona prejšnji teden. In smete mi verjeti, da bo to koristno za vas, kakaj če hočete še ostalih 570 osebnih obiskati, si vzemite pol leta dopusta in polne žepce denarja. Veste, Kanada je ogromna dežela in njeni ljudje niso nikjer na poseben velikem kupu. Tudi Slovenci ne.

Ker so vam pa ta dekleta, ki imate z njimi sestanek v Torontu, trenutno najboljše, boste želeli najprej o njih samih kaj več poizvedeti. Vprašali boste na primer, odkod so doma. Vsega si ne boste zapomnili, ampak kratki kot Ljubi, ki se je v zadnjih desetletjih pojavilo v Evropi, je hotel postati tudi gospodar Trsta. Poraz Hitlerja in Mussolinija je pustil Stalina kot edinega in daleč najmočnejšega imperijalista v Evropi, ki je med vsemi drugimi svojimi osvojitvami hotel dobiti tudi Trst v svojo vzhodno carstvo.

Mednarodna konferenca, ki je odločala v zvezi z Italijo tudi o Trstu, je bila že v znamenju sovražnosti med zapadom in vzhodom. Zato Jugoslavija in Rusija nista mogli v Trstu ostati in ga obdržati. Slovenci smo Trst izgubili po krivdi komunističnih okupatorjev in nasilnikov v naši stari domovini in Jugoslaviji.

Pravilno ugotavlja Slovenska Demokratska zveza v svoji spomenici na Zvezo Narodov, da moramo biti hvaležni samemu slučaju, da se je osnovala ta samostojna država. Državniki so bili prisiljeni, da niso obravnavali tržaškega vprašanja z vidika nacionalističnih central Rima, Berlina in Moskve, ampak so morali povdarjati koristi mesta, mestnega prebivalstva in celega dela Evrope, ki mu Trst služi. Rešitev pa je po sebi srečna, ker končuje spor med neposrednimi sosedi, ki naj se zadovolje, da je sporno ozemlje izločeno. Samostojna tržaška država je tako nastala rešitev, ki služi interesom svojih ljudi, interesom miru v srednji Evropi in koristim splošnega miru v Evropi. Zato je v osnovi srečna in dobra in naj ostane trajna, zlasti bi morala ostati tudi v vsaki bodoči demokratični organizaciji Evrope.

Nekateri zavezniški organi tega ne uvidijo. Zato pošiljajo v svet netočna poročila. Tako je n. pr. ameriško — britanski komandant v Trstu že dvakrat poročal, da se v Trstu še ni dvignil smisel za državo in njeno samostojnost in da prebivalstvo še vedno simpatizira deloma k Italiji, deloma k Jugoslaviji. Tržaško prebivalstvo je pa že opetovano povdarilo, da ga ne briga niti Italija niti Jugoslavija ampak hoče neodvisno tržaško državo. Ko je general Airey sam priporočil naj ljudje v Trstu manifestirajo za priključitev mesta k Italiji, se manifestacija ni posrečila in je ogromna večina ljudi prireditev bojkotirala. Tržani so s tem povedali, da hočejo mir, varnost, stalnost razmer in priložnost za delo.

Tako smo sedaj doživeli smešno — žalostno dejstvo, da vse druge okoliščine lepo zagovarjajo obstoj tržaške države, samo velesile, ki so jo ustvarile, jo rušijo. Trst se ne more urediti, konsolidirati in umiriti, ker sami vojaški upravitelji tega ozemlja pri vsaki priložnosti ubijajo vero in upanje, da je sedanja rešitev stalna in ker dejansko vedno kršijo mednarodne določbe, ki so jih sami postavili in podpisali.

Kljub temu so na delu že sile, ki hočejo tržaško državo rušiti, češ da se ni obnesla. Kako se naj obnese, če so jo pa že pri nastanku razdelili na dvoje, če vsled povojnih raz-

Ali v Torontu ni mogoče tako nadaljevati? No, tako gotovo ne! Vsaj nedeljska služba boža bo pa menda s kakimi redkimi izjemami vsakemu na razpolaganje. Tudi takim služkinjam, ki ne delajo po katoliških hišah. In v čast njim ter vsem drugim je, da so se ravno za to drugemu najprej in najbolj zanimali.

Večinoma si je vsak brž poiskal najbližjo katoliško cerkev. Slovenske, žal, ni. Hrvatje tudi ne. Poljske so in slovaške. Vse to in tako so naši ljudje dognali po večini že pred prihodom v Torontu. Je pa v mestu hrvatski duhovnik, Father Hrašćanec, ki pa nima v Torontu službe božje vsako nedeljo, ampak le po enkrat ali dvakrat na mesec. Druge nedelje hodi v druge naselbine. Kadar je služba boža za Hrvate v Torontu, je med verniki kakšna polovica Slovencev. Seveda pa čakajo Slovenci svojega duhovnika, ki jim je že obljubljen.

En slovenski duhovnik pa je v primerni bližini Toronta. To je dr. Ivan Pajk, ki je pa nastavljen za kaplana pri angleško govoreči župniji v St. Catherine's, blizu Niagarskih slapov. Kadar pa le more, z veseljem pohiti med Slovence v Torontu, Hamilton, Vineland in še drugam. Ko pridejo še nadaljnj, si bodo lahko razdelili delokrog in bolj in bolj povezovali Slovence v "kanadsko skupnost" v verskem in družabnem pogledu.

Torontska slovenska dekleta si ustvarjajo nekako središče za sestanke — poleg večerne šole — tudi v zavodu "Sisters of Service" na Wallerley Place št. 4. Ker je videti, da ima večina pristo isto popoldne v tednu, se bodo lahko tam shajale in si omislile morda celo kakšno organizacijo.

Kako si znajo naši ljudje pomagati v tujini, naj pove naslednji primer, ki vas torontska dekleta lahko o njem bolj podrobno informirajo.

Kakih sto milj od Toronta proti Montrealu v mestu Trenton (če se ne motim), je Batovarna za čevlje. Lepo ste videli slovenskih "Novih Kanadčanov" je zaposlenih v njej. Ti fantje so tam v bližini odkrili češko katoliško cerkev in so na praznik Kristusa Kralja v njej organizirali skupno sveto obhajilo in potem imeli skupen zajtrk s primernim govorniškim programom. Bilo je baje skupaj do 150 Slovencev iz okolič — vsaj ena Slovenka je bila celo iz Toronta.

Če se zanimate in hočete poizvedeti, boste še marsikaj takega zvedeli iz raznih krajev Canade. Ta dekleta namreč niso osamljene vsaka v svojem kotu, ampak so že prve dni navezale stike z drugimi širom Canade, ki so bili že pred njimi tu. Celotno bi se menda smelo zapisati, da so mnogi kanadski "stikov" že s seboj iz Spi-

ttala prinesle.

Zato boste lahko še marsikaj zvedeli o novih in starih kanadskih Slovenceh — seveda ne vsega na enem sestanku. Celotno boste morda zvedeli, da se kanadski "dipi-jevci" in "dipi-jevke" zelo smilijo maloštevilnim kanadskim slovenskim komunistom. Smilijo se jim zato, ker so baje v Canadi padli v roke nazadnjakom...

Sam Bog ve, če se ti siromaki ne bodo sedaj še vse bolj smilili komunistom, ko je moja malenkost začela vas navduševati, da hodite v Torontu na obisk in tam poslušajte, kaj vam vedo povedati slovenska dekleta...

Pred oltar stopita

Cleveland, O. — Na Zahvalni dan 25. novembra ob desetih dopoldne bosta stopila pred oltar in si obljubila večno zvestobo John M. Bandi in Mary Jo Lavtizar.

Zenim je sin obče spoštovanih staršev Mr. in Mrs. Lawrence Bandi. Nevesta pa je hčerka poznane in spoštovane družine Mr. in Mrs. Louis Lavtizar. Zenim je zelo nadarjen mladenič, ki je vedno rad podpiral vsako dobro stvar ter je tudi zelo naobražen, da lahko še kaj več pričakujemo od njega. Nevesta je diplomirana bolničarka v St. Vincent Charity bolnišnici in je radi svoje pridnosti in vztrajnosti zelo spoštovana in priljubljena.

Starši obeh so dobri katoliki, ki so vedno dajali dober vzgled svojim otrokom. Poročilo je bil njihov brat Father Bonaventura Bandi OSB. Vama, novoporočencu, želimo obilo sreče v življenju. Ko bosta stopila pred oltar in si obljubila večno zvestobo, spomni se vseh tistih lepih nauk, ki so vama jih dajali vajini dobri starši. Mogoče bosta tudi vidva hodila po trnjevi poti kot so vajini starši, toda ne ustrašita se. Vse se prenese. Sorodniki in prijatelji, ki se bomo udeležili poročnih slavnosti v cerkvi sv. Vida, vama želimo obilo sreče in božjega blagoslova na poti, ki jo bosta nastopila skupno ta dan. Sonce sreče naj vaju spremlja v zakonskem stau.

To so tudi moje iskrene želje in dal Bog, da bi se tudi uresničile. Sprejmita prav iskrene čestitke.

John Kadunc.

Zamorec v peči

(Neki zamorec se je iz vroče Afrike pripeljal v mrzlo Ameriko. Bilo je to sredi zime. Črni sin pševave ni nikdar prej videl snega in tudi ni vedel, kaj je mraz. Zato je jel kar koj od mraza trepetati, ko je urnih krač hlačal od kolodvora v mesto.

Postal je truden. Sedel je pod drevo ob poti, da bi se malo odpočil.

Čez nekaj časa so ga opazili mimodolci in se jeli gneti okoli njega. Bil je že ves trd od mraza in ni kazal nobenega znaka življenja več. Odnegli so ga v bližnjo hišo in ga skušali oživiti. Zastonj. Zamorec je bil mrtev.

Potisnili so ga zato v tisto peč, v kateri v Ameriki mrliče sežigajo. Zaprli so vrata in dobri zakurili.

Ob določen uri, ko se mora vsako truplo že v pepel spremeniti, so vrata spet odprli. In glej čudo prečudno: zamorec je udobno sedel sredi peči in se prijazno smehljaj, da je tako lepo na gorkem. Tistemu možu, ki je dopri vrata peči, je glasno zaklical:

"Hej, vi mož, zaprite no tista vrata, da ne bo sapa vlekla notri!"

Kajne, vam je tič takle zamorec, ki prinese z lahkoto takšno strahovito vročino! Samo pomislite — brrr — samo pomislite, dragi moj, če bi vas po-

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Slednjič smo se spustili od obale Portugalske in jo udarili čez stari Atlantik proti Kanadi. Upal sem, da se naša ladja zdaj ne bo nikjer več ustavila, ko smo obrali vse luke v Jadranskem in Sredozemskem morju. Kakor ongava strina, ki je šla vprašat za ženjice in spotoma obrala skoro vso vas. Ni mogla, da se ne bi ustavila pri tej in oni prijateljici, da ji je povedala vse najnovejše prigodbe v yasi, roče jo, da ne sme tega povedati živi duši.

Naša barka je plula proti severozapadu in če bi naš kapitan krenil svoj škaf samo malo na desno, pa bi se lahko ustavili za pol ure v Londonu, kjer bi nam postregli s čajem. Kaj bi za zmudili s tem. Toda naš krmar je bil očividno namenjen, da še pred božičem prijadra v Kanado. Saj tudi bo, če bo malo podkuril v kotlih. Zdad smo sredi maja in če bo morje prijazno, če se v našem čebur kaj ne potre, pa bomo do Vseh Svetov v Kanadi, kakor jo dirjamo, odkar smo zapustili Trst. Saj je komaj dva tedna, ko smo zapustili v Jadransko morje in zdaj smo že mimo Gibraltarja. V dveh tednih smo prišli tako daleč! Doma sem slišal, da prevozijo ladje Atlantik v petih ali šestih dneh. Tista je bosa!

Če pride čez v enem mesecu, pa si mora polomiti vse stroje. Saj mi je moj brat Francej pripovedoval, da so se vozili čez morje polnih šest mesecev. Pa ki so se vozili z ladje na jadra, ki so veliko bolj zanesljiva kot pa ta novotarija na paro. Tisteza Dalmatinka na ladji sem vprašal, kdaj, misli, pridemo v Kanado. Pokazal je svoje bele zobe, zmignil z rameni in svečano izjavil: "Ma kada dodjemo, pa čemo da dodjemo!" Vesel sem bil tega odločnega odgovora, ker sem iz njega spoznal, da ima veliko vero v našo ladjo in da je trdno prepričan, da nas privleče na cilj. Če bi bil rekel: "To je pa vse v božjih rokah!" bi s tem hotel povedati: kakor bo božja volja. Če nam je Gospodar zgorej namenil, da se pripeljemo v Kanado, pa se bomo. Ako bi se mu pa zdelo, da smo na tem svetu prijadrali do konca kar sredi Atlantika, bom pa storil, kakor mi je naročil moj dobri brat Jože, ki

sadil na tisto razbeljeno žerjavico v peči...!

Vzrok

Gospa: "Micka, ste kupili gobo, kakor sem vam naročila?"

Micka: "Ne, nisem mogla dobiti primerne, vse so bile luknjaste."

Uganite zakaj so se praskali? "Kako pa ste zadovoljni s psičkom, gospod Erkič?"

"O, hvala; sedaj je prišlo vsaj nekoliko življenja med nas."

"Da?"

"Vsekakor — vsi se praskamo!"

Med "mladini" fanti

A. (kateri je telefon zelo zgodaj poklical): "Govorite vendar nekoliko razločneje, ne morem prav nič razumeti." — B.: "Ali si še niste ušes nataknil?" A.: "O pač, toda vi najbrže še nimate zobovja v ustih."

Tudi dobrodošel

Mož: "Moj novi prijatelj je nezanesljiv. Kar vidi, vse mora imeti."

Zena: "Predstavi ga najini najstarejši hčeri."

mi je zaupal pri slovesu: "Jap-ček, če se kaj primeri na morju in bi kazalo napek, skesaj se, močno se skesaj, pa bo dobro!" Obljubil sem mu, da če se res primeri kaj takega, se bom kesal, kakor se ni še nikoli noben človek na svetu, da sem zaupal svoje življenje taki kadi.

Toda nebo nam je bilo naklonjeno, morje je bilo vse naslednje dni mirno in naša barka je ponosno kašljala in rezala morsko gladino proti Kanadi. Dnevi na ladji so potekali enakomerno. Vse dneve smo vlekli špano, ali kakor pravijo ponekod: župana vleči za nos. Trikrat na dan smo se uvrstili pred kuhinjo, kjer so nam nametali v posode menažo. Po jedi sem računal, da se moramo bližati cilju, ker jedi je bilo vedno manj, juha je bila vedno bolj redka. Menda so se bali, da bi se zredili ob obilni hrani.

Zadnje dni na ladji sem se slučajno seznanil z nekimi Bukovinci. Govorili so nemško in ko so nas slišali, da tudi znamo po nemški, so se nam približali in začeli smo kramljati. Povedali so mi, da jih je več družin, ki se izseljujejo v Kanado, kjer imajo svojce in sicer v Regino, provinca Saskatchewan. Sčasoma smo postali že kar domači. Drug drugega smo spraševali kako in kaj in nekega dne mi njih vodja kar naravnost predlagal, naj bi se peljal z njimi v Regino. Povedal mi je, da je to še mlado mesto, da je tam dosti dela in če nimam kakšnega posebnega cilja, naj se kar odločim in grem z njimi.

Sprva me je to vabilo osupnilo, potem mi je bilo pa vedno bolj všeč in nazadnje sem dal besedo, da grem tudi jaz v Saskatchewan. Kaj vem, kje je. Pa naj bo že kjer hoče, če gre toliko izseljencev tje, se bo tudi še za enega našel prostor. Mikalo me je pa tudi zaradi tega, ker se bom že takoj ob prihodu v Kanado pomaknil precej proti zapadu in če res nameravam na zapadno obrobje in od tam čez Tihi ocean po svetu, mi bo že precej pomagano.

Moj Vrhničan je bil tudi kar zadovoljen s tem mojim načrtom, ker sva uganila, da se bo vaju peljala skupaj prav do Chicaga. Povedali so nam namreč, da nas bodo naložili v Quebecu na vlak in nekje bomo prestopili mejo, se peljali do Chicaga, potem pa gor proti severu nazaj v Kanado in naprej. Bilo jih je namreč precej na ladji, ki so hoteli ostati v Zed. državah in te so nameravali izločiti v Chicagu. Ostala tovariša, Švicar in Nemec, sta se tudi peljala v Chicago, torej bomo vsi štirje še precej časa skupaj.

Odkar sem kot mlad fantalin padel z senega voza v Zirovnici in priletel na glavo, sem imel neko posebno srečo. Kakor Kajfež ž Kočevja, ki je rekel, da mu gre vse tako po sreči, če bi vrgele pest blata v zrak, pa bi mu priletel cekin nazaj v roko. Se reče, tudi Kajfežu se je sčasoma pokrotvililo in preokrenilo tako, da če je vrgele cekin v zrak, mu je priletel nazaj kamen, pa ne v pest, ampak na glavo. Kar na slepo sem se odločil, da se peljem v Regino in kar dobro se mi je izšlo, čeprav je nekaj časa kazalo, da bo precej narobe. Ne morem si misliti, kako bi se bila preokrenila pot mojega življenja, če bi bil ostal v Kanadi pri kraju. Morda bi bil še danes tam. Toda Gospodar mi je velel v Saskatchewan, pa sem lepo ubogal.

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

Novodošli slovenskim Kanadčankam

Ze nekatero dobrodošlico smo čitali v Ameriški Domovini, ki je bila priobčena vsem slovenskim dekletom v dobrodošli pozdrav.

Tudi mi ne smemo prezreti tega dogodka. Zato vas prav iskreno pozdravljamo. Žali Bog ne vemo, kje se vse nahajate, kajti mi smo najbrže precej daleč od vas.

Posebno Jožetov Žebot, ki strašno rad bi šel od tod, da podal bi vam roko in Cobdenu podal slovo.

Osebo bi vas rad pozdravil, Peterlin in Mlakar tako mi je pravil,

a žal mi je, ker daleč sta — morda pa le prideta. . .

Salamandra pa je blizu njih, ki mori ga tam prepri, posebno, kadar s konji vlačijo in na hlevu mrvo tlačijo.

Preselijo Salamandra se iz Cobdena v Ruby je, tukaj misli pa ostati in konj raku breo dati.

Blizu teh je tudi Vovko, ki že dela muholovko, da kontrakt bo ujel in s tem bo nas pa vse otel.

Mislil, da ne boste hude, če imel bo kaj zamude, ker Kanada je velika Renfrew z vsemi nima stika.

Končno prejmite pozdrave, želimo srčne vam zabave po kuhinjah in sobah vaših želijo fantje s farm naših.

Dore.

Ruby, 8. nov. 1948.

Alma, N. S. — Lepe pozdrave vsem delavcem pri Ameriški Domovini in enako vsem, ki jih doseže pod božjim vodstvom širom sveta.

Danes bom nekoliko odgovoril na neke članke, ki so bili priobčeni v eni zadnjih števil Ameriške Domovine. Tam je bilo pisano o našem življenju v Zed. državah. Pisec je pravil, da ni upanja, da bi se šli slovensko besedo čez nekaj desetletij v Ameriki. Če bo to res, če se uresničuje te besede, tedaj vedimo, da nismo storili svoje dolžnosti. Pri družinah bodo tega krivi starši in otroci. Kako to?

Starši imajo sveto dolžnost vzgajati svoje otroke v čim globlji veri; enako morajo gledati na otrokovo izobrazbo, na otrokovo narodno zavednost itd. Starši morajo biti tisti, ki prvi posredujejo otroku omiko, ljubezen, spoštovanje itd., in to do enega ali drugega. Če bodo starši tako ravnali, potem se ni treba nikoli bati propada slovenske besede ne v Zed. državah in ne kje drugje. Če hoče mo ostati zvesti naši materi Sloveniji, ljubimo in ohranjamo nepokvarjene naše šege in naš narodni zaklad v prozi in vezani besedi. Prav tako pa zasluži pozornost naš slovenski dom — naša kmečka hiša, če že za drugega ne zato, ker je dala toliko velikih delavcev našemu narodu.

Predragi, kdor gre mimo vsega tega, kdor pusti otroke v nemari, da zrastejo brez vse narodne zavesti, tak je velik zločinec, namreč zločinec z narodnega pogleda. Ta roditelj je kriv bede svojih otrok. Kje ima tak otrok narodnost? Je član svojega naroda, toda ne ve za to. On se izdaja za nekaj drugega, kar ni in tudi biti ne more, čeprav se za prišteva; nam je delo pri kopanju šlo torej revež, ki nima nikjer prostora. Zato pa, dragi roditelji, imejte toliko krščanske ljubezni do svojih otrok in jim dajte narodno zavednost že v se sedaj ne pišemo več "Nema-

zibeli.

Bodimo ponosni na majhnost našega naroda! Bodimo ponosni na njegovo kulturo, lepoto in vernost!

Povsod slišimo: hočem biti moderen! Bodi moderen! Dobro torej, bodimo moderni!

Na vseh koncih in krajih sveta imate komuniste, imate katoličane z omejeno vero. Kaj sedaj? Pravijo, hočemo biti moderni. Torej bodimo. Komunistem propada, ima le še navidezno moč. Toda to je brez poginjoče zverine; to je ples nad prepodom. Danes komunizem ni več v modi. Ljudje pa so danes na razpotju in na vedo ne kod ne kam. Danes lahko vsak takoj dobi ljudi na svojo stran, samo če jim zna govoriti in pokazati neki cilj. Danes so ljudje brez pameti. Toda vidi pa se, da sv. Cerkev dela. Ona hoče ljudi rešiti, ker se ji smilijo, ker umirajo brez poti v večno veselje.

Zato hodi po poti svojega Odršenika, hodi dosledno po poti svojega velikega Učitelja. Mi smo katoličani in ponosni bodimo na to! Saj smo tudi moderni, če se hočemo tako imenovati. Komunizem je že skoro preživet. Nastopila bo doba, ko bo sv. Cerkev v obilici žela. Bodimo verni in priznajmo sv. vero pred vsem svetom. Saj moderen človek je tudi veren. Priznajmo vero pred ljudmi in je tako si bomo zaslužili srečno večnost, če bomo delali za našega Kristusa Kralja.

Pozdravljam vse Slovence,

Slavko.

Picture Butte, Alta. — Danes se tudi reparji obračamo na uredništvo Ameriške Domovine, da bi priobčilo ta naš dopis.

Najprej bodite prisrčno pozdravljeni vsi znanci in prijatelji širom Kanade in Amerike. Ne zamerite nam, ker se nismo tako dolgo nič oglašili. Gotovo ste že mislili, da smo zadremali ali celo pomrli. Pa to že ne bo držalo.

Sem, v Kanado, smo prispeli in sicer skupina dvanaest družin na sladkorno peso. Nasešli so nas v provinci Alberta, v okolici mesta Letbridge. Na junija izložili, kjer so nas takoj prevzeli okoliški farmarji. Ker pa se je bilo že zelo zamudilo z okopavanjem pese, se skoraj nismo imeli časa razgledati, kam so nas poslali. Lahko pa nam verjamete, dragi čitatelji, da nam je bilo kaj čudno pri srcu, ko smo vse to tiho in z nekim strahom v srcu zasledovali.

Pokrajina je večinoma ravnina posejana s pšenico, ječmenom itd. Se razume, da tudi sladkorne pese ne manjka. — Farme so pa oddaljene druga od druge ponekod tudi po par milj. Kaj ne boš potem hribovec plašno gledal sredi same ravnine, le tu in tam malo drevesja okoli farm. No, pa smo se tudi tega kmalu privadili.

Dela je bilo dovolj, za kar so tudi naši hrbti dovolj vedeli. Včasih, če ni šlo že več drugače, smo jo pa tudi kar po kolnih navijali na njivi. Drugi so se nam malo smejali, pa kaj boš, začetek je vsak težak in tudi delo smo že do časa izvršili. Ko smo pa peso v glavnem okopali, smo pa takoj pričeli mlatiti žito. Veste, tudi tam je prišel marsikak dolar v naš prazen žep.

Tako smo pred par tedni s peso v glavnem zaključili. Ker je bilo večinoma lepo vreme, nam je delo pri kopanju šlo kar hitro od rok. Tudi pridelek je kar zadovoljiv, tako da smo ponosni nanj, posebno pa, ker smo tudi še precej zaslužili in se sedaj ne pišemo več "Nema-

JANUS GOLEC:

KRUCI

Ljudska povest po zgodovinskih virih

Nad medveda so planili iz stratišča cigani. Kar ostrmeli so pri pogledu na neznanega jezdeca, blodečega v nočni temi po močvirju. Cigani in Vidi da so spogledovali eden drugega, dokler se ni izmotal iz bičevja starikav možak z gorečo plamenico. Prišlec in konjik sta se spoznala pri prvem srečanju z očmi in vedela, pri čem da sta. Stari cigo Brajdič se je poklonil globoko gospodarici Vidi, prosej jo pojasnila glede njenega nenavadnega pojava v tako nevarnem kraju ob kručevski strani Mure. Pomagal je poznemu gostu s konja in poslušal napeto povest o ugrabitvi in pobegu. Cigan je kar miagal z ušesi od zadovolja, ko je čul, kako je pomagal zgolj služaj Vidi, da se je izvelela krucavske pasti, a zašla v — cigansko! Peklenko hudočno so se mu iskrale oči ob koncu begunkini doživljajev. Znanca ga je še prosila za nadaljnji nasvet in pomoč v noči na močvirnih tleh. Ciganska in masčevalna duša, ko je iztresel iz svoje torbe edini rešilni načrt.

Marku Brajdiču je bilo znano do pičice natančno, kako in kdaj so ugrabili Vido Godrnjevi Kruci. Bil je priča požiga Bakovcev in sedaj — sedaj je poslal nebo baš njemu Vido, da se osveti na njej njenemu očetu za brce in batine!

Pri spominu na starega Ropoša, hudoča ciganska, ni vzrotil, ni se lotil vidno masčevalnja, ampak pod krinko najbolj udanega prijatelja v pripravljeno tvegati za rešitev pod solncem najlepše mladenke celo življenje! S skrbnim glavnim. Sedaj pa, ko smo delo skončali, pa že gledamo, kaj bo pozimi. Upam, da bomo imeli več časa ter se še kaj oglašili.

Na dnevnik Ameriške Domovine smo povečini vsi naročeni in jo tudi prav z veseljem prebiramo. Saj je pa tudi edini časopis, kjer lahko izveš vse novice in zanimivosti širom dežele v našem materinem jeziku. Žate ga tudi vsakomur najtopleje priporočamo. Mi pa ostajamo tudi za naprej vaši zvesti vam udani,

Reparji. jim iskrim rjavcem. Glavar ci-

Razprodaja rabljenih avtov

GARANTIRANI RABLJENI AVTOMOBILI

1946 PONTIAC STREAMLINER, Sedan Coupe, temno rdeč
1946 PONTIAC STREAMLINER, Sedan Coupe, siv
1947 PONTIAC STREAMLINER, Sedan Coupe, siv
1947 PONTIAC STREAMLINER, Sedan Coupe, črn

Vprašajte za Phil Sumrada
C. J. HARMON, Inc.

2926 Mayfield Road

ER 2400

Ker so razkopali, morajo sedaj popravljati. — Stavkarji v Lillie, Francija so razkopali cestni tlak, da so iz opeke napravili barikade v spopadih s stražniki in vojaštvom. Vlada jih je sedaj prisilila, da morajo storjeno škodo popraviti. Stavkarji so morali počistiti cesto in nanovo položiti tlak.

VESTI

IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)
NAPETOST MED MADŽARSKO IN JUGOSLAVIJO je podčrtana tudi s tem, da je Jugoslavija poslala mnogo čet z zapadne meje na ogrsko mejo v Vojvodino. Toko poročajo iz Slovenije.

V MOSKVO JE TITO POSLAL dosežanega poslanika v Budimpešti Karlo Mrazoviča. Ta je prišel iz Budimpešte v Beograd, pa se ni več tjakaj vrnil. Tudi to smatrajo za znamenje velike napetosti med Ogrin in Jugoslavin.

Poprej so vedno mislili, da je Rumunija določena, da zbira upornike proti Titu, sedaj kaže, da je za to izbrana Ogrska.

POLJAKI VEZBAJO ŠPIJONE ZA V JUGOSLAVIJO. — Veliko pozornost je vzbudila tudi vest, da na Poljakem vezbajo posebne špijone, ki jih pošilja Kominforma proti Titu.

ŠTEVILO BEGUNCEV V JUGOSLAVIJO. — Sedaj poznajo tudi v Jugoslaviji begunce. Teh ne zmerjajo z izdajalci. To so namreč begunci, ki so pribežali v Jugoslavijo pred ko-

ganov je peljal Veržeko k vozu, ki je bil po ciganskem zadržal neobljuden ter določen za imenitne goste ob priliki gostij in drugih družinskih slovesnosti. Konja naj le prepusti njegovi oskrbi. Večerjo ji bodo pripravile ženske in preuredile njej odkazani voz v prenočišče. Po dnevu se bo lahko vozila ali pa jezдила svojega konja. Vendar bi ji priporočal on, njen varuh, naj bo na potovanju lepo varno pod plahto na vozu, da je ne bi prepoznal pri neki kakršni vojni in jo odtrgal na odgovor.

Tako je bila sprejeta Vida med cigane. Postregli so ji z vsem potrebnim in ji prepustili v popolno uporabo snažen, prostoren voz, v katerem je bilo udobno nočevanje in prevoz po dnevu.

Vida se je dobro naspala na od cigank njej pripravljenem ležišču. Drugo jutro pri odhodu od Hotiških mlak je bila povsem uverjena, da ne sme sedaj nikakor preko skrbno zastražene Mure, ampak mora za ceno lastnega življenja s cigani proti severu, da se izogne Krucem, prežetimi na njo po celi Krajini. Stari Brajdič je še poslal navidez najbolj pretkanega cigana na Muropolje in v Veržej. Sporočili bo Ropoša, kako čuva nad njegovo edinko roka starega prijatelja. Privedej mu bo hčerko tudi sigurno nazaj, a zaenkrat je še resitev edinole v begu in strogem prikrivanju pred masčevalnimi Kruci.

(Dalje prihodnjiki)

munisti drugih dežel, pa so sami tudi komunisti. Ker so v sporu s Kominformo in drže s Titom, iščejo zaščite v Titovini.

ALBANCI IN RUSIJA. — Pisali smo, da je Albanija, ki je sicer živela od Jugoslavije, tej pokazala prav po pasje zobe. Albanci so izgnali Jugoslovane in vse njih prijatelje. Toda s tem so Albanci sami sebi odjedli jugoslovanski kruh. Sedaj poročajo, da se jih je usmislila Rusija in poslala z ladjo nekaj žita, da bodo lahko spet korajžno zabavljali čez Jugoslovane.

ALBANSKI MED SEBOJ. — Pa imajo Albanci tudi medsebojne "čistke." Komunisti namreč vedno kaj čistijo v svojih vrstah. Zmeraj najdejo, da je marsikaj gnilega med njimi. Sedanji komunistični poglavar Albanije Hođža čisti svojo stranko. Poročajo, da je več stotin sumljivih dal zapreti. Med njimi je tudi Koči Džozde, ki je bil notranji minister. Pri komunistih je treba vedno računati, da današnji minister drugi dan vzdihuje v ječi.

Listi trdijo, da je Rusija poslala namesto izgnanih Jugoslovancev v Albanijo celo vrsto svojih strokovnjakov, da organizirajo armado in gospodarstvo.

VRNITEV VAJENCEV NA PRAVILA VTIS. — Iz Jugoslavije poročajo, da je na vse ljudi naredilo velik vtis, ko so videli, da je češka jugoslovanske vajence pogmala domov. Listi pišejo jezno, da bodo Čehi to že še občutili, ko pride čas.

Tudi Poljaki so vrnili vajence in študente, ki so se učili na Poljskem.

FRANCOSKI KOMUNISTI ne morejo drugega kot zabavljati na Tito in to delajo na zobe. Zabavljajo, ker je tako ukazano od komunistične vrhovne komande. Titu očitajo imperializem in da dela po tihem z zapadnimi kapitalisti. Poseben oštek so dvignili proti njemu, ker da je sprejel nazaj v zunanje ministrstvo Vladimirja Velebita, ki ga je Komintern vzel posebej na piko in ga proglašila za angleškega špijona. Zabavljanje francoskih komunistov je toliko bolj značilno, ker so jugoslovanski komunisti pobirali od jugoslovanskih delavcev prispevke za francoske komuniste, ko so bili ti na štrajku. Hvalažnosti v komunističnih vrstah pač zastoj pričakujete.

AVSTRIJA IN JUGOSLAVIJA. — Spor v komunističnih vrstah je hotela izriniti tudi mala Avstrija in je nekako Titu ponujala roko v spravo. Tako je predsednik nemške Avstrije dr. Renner v Celovcu ponujal roko v spravo. Pri tem je seveda hotel, da ostane cela Koroška pri Avstriji. Nekaj kasneje je predsednik avstrijske vlade Figel govoril o zboljšanju razmer z Jugoslavijo. Belgrajsko glavno glasilo komunistov je odgovorilo, da o kakem zboljšanju razmer z Avstrijo ni govora, dokler si Avstrija lasti pravico, da obdrži in ponemči koroške Slovence. Ponujana roka je torej odbita. Vsaj na videz. Bodočnost bo pokazala, kaj je pripravljen storiti Tito za koroške Slovence. Ali bo tudi v tem zunanje političnem vprašanju poslušal samo Moskvo?

ZILACUS TOLAZBA. — Eno tolozbo pa ima Tito v teh težkih dneh. Obiskal ga je voditelj levega krila angleške delavske stranke znani Ziliacus. Ta je vedno drl s komunisti čez drn in strn in angleškim delavskim voditeljem napravil marsikako preglavico. 26. septembra je bil sprejet pri Titu. Ta angleški komunist ali komunistični sopotnik je torej le nekoliko krivover- sko pobarvan, da si upa govoriti

s Titom. Titu pa je sedaj, ko je tako sam, gotovo dobro dela ta tolažba. Če ni bilo zraven celo kake kupčije.

MALI OGLASI

Stanovanje v najem
Za malo slovensko družino z odraslimi ljudmi se odda 4 lepe sobe. Pokličite UT 1-3505.

Vas muči revmatizem?
Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas.

Mandel Drug
15702 Waterloo Rd.
slovenska lekarna

Išče stanovanje
Nujno rabim hišo za eno družino ali apartment stanovanje, z vsaj dvema spalnima sobama v Euclidu. Bomo sami prebarvali in dekorirali. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče KE 7176. (233)

Stanovanje iščeta
Novoporočeni par bi rad dobil v najem 2 do 4 opremljene ali neopremljene sobe. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče KE 7176. (233)

Iščeta stanovanje
Dve odrasli osebi iščeta 5 ali 6 neopremljenih sob ali apartment, na severnovzhodni strani mesta, v Euclidu ali East Cleveland. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče Willoughby 1456-J-1, mi plačamo telefon — collect. (232)

Farma naprodaj
Naprodaj je 30 akrov farma v So. Madison. Nova 5 sob hiša, elektrika, furnez, voda v kuhinji, električna sesalica, 6 akrov gozda in veliko sadnega drevja. Za informacije pokličite Broadway 1710. —(230)

ALI STE PREHLAJEN?

Pri nas imamo izobno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug
15702 WATERLOO RD.

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike
Šopke in cvetlice lahko brzojavimo na vse kraje Albin in Fred Thomas (Tome), lastnika
15800 Waterloo Rd.—IV 3200

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnica vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohoštvo.

IVanhoe 4231
18115 NEFF ROAD

Znamke!

Jugoslovanske znamke prodaja

August Kollander
6419 St. Clair Ave.
v S. N. Domu

(Tues.-x)

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Every day! Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH Vitamin? A great many people do not, and as a result feel low and tired.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES

FANT S KRESINJA

IVAN MATIČIČ

Je Žele mar opazil kako zadreglo v hiši ali kaj neprijetnega na fantu? Bh, vidi pač, da fant ni prav lepo počesan, saj sam tudi ni; prav tako se za tiste praske na fantovem obrazu ne zmeni. To so malenkosti, s katerimi se Žele ne utegne ukvarjati.

Marjetka mu ponudi stol, mati Poljanka pa s predpasnikom skriva briše fantu s čela kri. Žele ne sede, temveč venomer mendra sem in tja po hiši. Je kakor domač, ne je tu, temveč povsod, kamor ga noga zanese, v vsaki hiši na Kresinju.

"Veš, Vid, mnogo mnogokaj bo treba treba treba ukreniti na Kresinju. Veste, mar-mar-saj kaj bi se uredilo, če bi imeli pri roki kakega pripravnega človeka. Vi-Vid bo še masi koristil." Pri drdajočem govorjenju je kako besedo snedel, nekaj pojcljal, nekaj ponovil. Ni važno, glavno je, da naglo poveš, kar misliš.

"E, kaj bi Vid koristil!" vzdihne zdaj mati Poljanka namesto fanta. Želeta niti ne moti, da fant ne vstane in ne odgodi, kakor se spodobi. Misli si, da je pač hudo utrujen od dolge poti. Sicer pa Želeta take zunanje okoliščine kaj malo motijo. Ni prišel zato, da bi gledal fantu na zobe ali na frizuro, niti ne zato, da bi ga vprašal po sprčevalu. Počemu torej hodi motit družino?

Kaj bi bilo grutarju Poljanec? Nič. Poljanec je nataknen, učiteljček bi zletel ven, toda Kresinjeci bi Poljanca to reč hudo zamerili in se ne bi ozirali na to, da je bil nataknen. Težko bi se našel kdo, ki bi dal Poljanca prav in bi se ne postavil za učitelja. Kako, za takega brblina? Da, da, prav za takega, kajti učiteljček Žele na Kresinju nekaj pomeni. In sicer tak, kakršen je: površno opravljen in vihrav, tak ima veljavo. Če bi bil lepo oblečen, zlikan in počesan ter imel morda še nohte skrbno negovane, potem bi prav gotovo ne bil Kresinjecem to, kar jim je: učitelj, svetovalec in vaso- vavec. Šolarjem je učitelj, kmetom svetovalec pri umnem

poljedelstvu in sadjarstvu, družinam vaso- vavec s svojo zgovornostjo in prijetno družabnostjo. In to je tisto, kar da- sam Želetu na Kresinju veljavo. On ni zanikr, kakor bi kdo so- dil po zunanosti njegovega oblačila, temveč od sile dela- ven, neumoren. Zgodaj zjutraj je že na šolskem vrtu, že regu- la, obrezuje, cepi, okopava.

Tu goji vzorno drevesnico s sadnim drevjem, razne plemenite sadeže ter čebelnjak. Čemu je vse to? Zgolj za zabavo, saj je še samec. Njemu in učiteljci, ki je precej starejša od njega, kuha starikava kuhari- ca, ki se pa prav malo meni, ali imajo gospod učitelj srajco poskrobano in obleko zlikano. Po šolskem pouku hiti na kak vrt, kjer se loti kakšnega za- nikrnega drevesa in ga s svo- vno zdravi. Potem gre in se s kakim gospodarjem posvetu- je zastran gnojne jame, dru- gega poučuje pri čebelnjaku, na kar jo ubere čez polje, kjer znova in znova razlaga ljudem pravilo o kolobarjenju sadežev. Zmeraj se mu mudi, najrajši bi vse kresinjske vrtove in nji- ve sam prekopal, preoral in presadil. Kdaj naj se potem ukvarja sam s seboj in s skri- jo za svoje oblačilo? Ne, te re- či so Želetu popolnoma odveč, še spati bi najrajši legel oble- čen, da bi si s tem prihranil nekaj časa.

Tak je torej učitelj Žele na Kresinju. Ni mar neke vrste čudak? Nobene družbe, nobe- nega prijatelja, nikake zaba- ve. Hm, prav v tem je Žele ka- kor nalašč za Kresinje. Dru- žba so mu šolarji, zabava delo, prijatelji pa vsi Kresinjeci. Ra- zen tega ima še mongo knjig za razvedrilo in pouk, z učite- ljico se tudi marsikaj stvarne- ga pogovorita, predvsem o šol- skih zadevah, konec koncev ga pa zanese noga ob nedeljah tu- di v krčmo med može in fante, včasih se znajde celo v pija- nem fantovskem metezu, kaj hoče še več. Kaj pa kdaj se spusti tudi z gospodom župni- kom v debato. Vendar župnik s težavo sledi Želetovi nagli go- vrici ker je že star in nekoli- ko naglušen. Zato je obema prav, da so njune debate bolj kratke. Nazadnje ni čudno, če si zaželi Žele še Vidove družbe. Po letih sta sicer nekaj nara- zen; Žele je za osem let starejši in ima toliko več življenjskih izkušenj, vendar si obeta od ta- kegale študenta vsaj toliko izo- brazbe, da si bosta zastavila lahko kako kočljivejšo vpraša- nje. Kako pa kaj Želetove sr- čne zadeve? Saj je mladenič v tistih letih, ko pričinja že mo- čno brenčati. O, nekaj ima Že- le, neko skrito ljubezen, ki je pa globoko nekje v dolini in jo redkokdaj vidi. Niti to ne dela Želetu nikakih težav.

Tako je torej. Gruntar Pol- janec naj le poskusi vreči va- sovalca iz hiše, vso družino in vso vas bo imel proti sebi. Za- to lepo molči ter pomišlja, ka- ko bi šavnil z besedo.

"Veste, takle študent lahko marsikaj koristi na deželi," na- daljuje Žele. "Ko pojdem na počitnice, me bo Vid nadome- stoval v raznih stvarih. Pride- jo razna pisanja z glavarstva ali županstva ali kar koli, ne- kdo mora biti, ki te reči raz- zumno preštudira in ljudem razloži.

"Ha, tak študent naj kar sam sebi razlaga!" useka sta- ri.

Poljanka po sili zakašlja ter skuša zabrisati ostre močeve be- de, rekoč: "Kajpak, potrebno

je, da kdo ljudem take reči pa- metno razloži."

"Dokler je študent, še lahko kaj hasne doma, potlej ga ne bo več na Kresinje, kvečjemu s kočijo se bo pripeljal kdaj na obisk." To reče Žele bolj za šalo.

"Ha, s kočijo!" se zaroga sta- ri.

"Nu, zakaj pa ne?" ga pogle- da učitelj.

"Zato, ker se ne bo, s koči- jo nikoli!" poudari stari. "Z gnojnim vozom se bo vozil, če ga bo imel!"

Vsi se spogledajo, saj nihče starega ne razume, čemu tako ujeta. Stari se ozre po navzo- čih ter nadaljuje: "Kaj bi sle- pomišli! Mulec ni zdelal šole, padel je... Zdaj bo lahko črednik na Kresinju!"

Družina žalostno skloni gla- vo, kakor bi jim nekdo s ko- lom njihov najdražji up na tla podrl. Le učitelj ne zgubi rav- notežja, temveč si popravi na- očnike ter prav mirno vpraša fanta:

"Padel si? V čem?"

"V kemiji," odverne Vid ti- ho.

"V kemiji! To ni nič, ni vre- dno besede," zamahne Žele z roko. "Boš pač ponavljal eno leto, nič hudega. Ne razumeš vas, Poljanec, čemu se toliko razburjate zaradi tega."

Družini odleže. Poljanka hvaležno pogleda Želeta za pri- jazne tolažilne besede, Polja- nec pa udari po mizi, rekoč:

"Saj to je tisto, ker ne mara mulec ponavljati, sploh ne ma- ra več v šolo!"

Zopet se družina spogleda, Žele si znova popravlja očali in vpraša fanta: "Kako, ne maraš ponavljati razreda?"

"Ne maram ne," otrese fant. Žele se začudi: "Kako, sploh ne maraš več nazaj?"

"Ne, ne maram."

"Ha, ga vidite?" poprime sta- ri. "Tu ga imate novega kre- sinjskega črednika. Se za na- stirja ne bo pridaj, če je enkrat izprijen, je sprijen!"

Zdajci poprime učitelj: "Ča- kajte, čakajte, Poljanec, da vi- dimo, kako je s to stvarjo." Na- to se obrne k fantu in ga vpra- ša zaupno: "Kaj pa prav za prav nameravaš? Bi hotel morda kam v službo?"

"A, kaj mi bo služba!"

"Nu, recimo h kakemu lesne- mu trgovcu za pisarja."

"Ne, ne maram."

"Bi hotel mar doma ostati?"

"Doma, doma!"

Žele si zopet popravlja na- očnike, potem malo pomišlja, se nasmehe in reče: "Hm, veš, Vid, doma je pa treba delati, trdo delati."

"Saj vem, da je treba delati," povzame fant.

"In za to je treba imeti pr- vič vajo, drugič pa veselje."

"Kajpak, vajo in veselje, to vse dobro vem," pritruje fant.

"Kaj si mar že vse to dobro premišlil?"

"Kajpak sem premislil."

"In si se odločil, da ostaneš na kmetih in da boš delal na gruntu?"

"Da, odločil sem se."

Žele se zdaj s slovesno kret- njo obrne k družini, rekoč: "Ljudje božji, kaj jadikujete,

kaj hočete fantu? Boga za- hvalite, da se je našel nekdo, ki ga šole niso spridile. Doma hoče ostati in delati na kmetih, v teh hribih! Ste že videli kaj takega? Jaz še ne. Boga za- hvalite in recite: čast Bogu, imeli bomo vsaj enega šolane- ga kmeta!"

Zdaj so šele iz sebe. Poljan- ka pogleduje zdaj učitelja, zdaj starega in nič več ne razu- me. Stari nasrši čelo pa vrže proti učitelju kakor kamen tr- do: "Gospod Žele, ne norčujete se še vi iz nas in ne dajajte mulcu potuho!"

Učitelj nato povsem mirno: "Prosim vas, Poljančev oče, ni- njo obrne k družini, rekoč: kar ne mislite kaj takega!"

(Dalje prihodnjik)

—AND THE WORST IS YET TO COME
—In najhujše šele pridePRE-HOLIDAY SALE
GUARANTEED USED CARS

- '46 PONTIAC STREAMLINER Sedan Coupe—Wine
- '46 PONTIAC STREAMLINER Sedan Coupe—Grey
- '47 PONTIAC STREAMLINER Sedan Coupe—Grey
- '47 PONTIAC STREAMLINER Sedan Coupe—Black

See Phil Sumrada

C. J. HARMON, Inc.

2926 Mayfield Road

ER 2400

NOVICE... z vsega sveta

NOVICE... ki jih potrebujete

NOVICE... ki jih dobite še sveže

NOVICE... popolnoma nepristranske

NOVICE... kolikor mogoče originalne

NOVICE... ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

AMERIŠKA DOMOVINA

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

U. N. lepak za to leto. — Lepak, ki nam ga kaže gor- nja slika je bil izdelan po Armandi Paez Torres iz Argen- tine, ki je s tem dobila prvo nagrado v vsoti \$1,500 v med- narodnem kontekstu, ki ga je razpisala organizacija Zdru- ženih narodov za to leto. Cvetlice na lepaku so v barvah nekaterih narodnosti, velike črke na kockah pa sestavljajo besedo "PAX," kar pomeni "mir." Ta lepak bo razpisan v razstavo po vsem svetu.

Pošiljanje MOKE
IN PAKETOV Z ŽIVEŽEM V JUGOSLAVIJO

Od zdaj naprej pošiljamo moko v Jugoslavijo po dveh cenah, dajajoč s tem na razpolago po- šiljateljem, da pošljejo svojcem moko s plačano dostavo do Reke ali pa do MESTA PREJEMNI- KA (do hiše).

CENE MOKE SO:

- 1) Vrečo bele moke 100 funtov pošljemo za \$9.00

Prevoz do REKE IN ZAVAROVANJE za polno izgubo (total loss) do mesta prejemanja je vračunano v gornji ceni. Prejem- nik mora v tem slučaju sem plačati stroške prevoza od Reke do svojega bivališča.

- 2) Vrečo bele moke 100 funtov pošljemo za \$13.00

V ceni so vračunani vsi stroški za zavarovanje proti polni izgubi (total loss), kot tudi stroški prevoza od Reke do NASLOVA PREJEMNIKA kjerkoli v Jugoslaviji, tako ne bo prejemnik plačal nobenih stroškov, ko prejme moko.

Naša moka, ki jo dobavljamo od poznane firme "GENERAL MILLS," je prvostanske kvalitete, vsebuječa visoko količino prote- ina, najmanj 13.5%.

STANDARD PAKETI za naročitev naših NOVIH Standard paketov, vprašajte za cenik in naročilne liste (Order Forms).

Dostava moke in Standard paketov je garantirana. V slučaju iz- gube pošiljke, vrnemo denar.

PO OBEH CENAH POŠLJEMO ISTO KVALITETO MOKE, KATERA JE SEDAJ PAKIRANA V IZREDNO MOČNE VREČE (OSNABERG BAGS) ZA IZVOZ.

Ena oseba lahko pošlje z isto ladjo največ PET VREČ MOKE in to na pet različnih oseb v Jugoslaviji.

Opozarjamo, da postane vse blago, po naročbi Vaša last, do- čim smo mi samo posredovalci med pošiljateljem in tukajšnjimi oblastmi. — Ček in Money Orders naj se glase na "DOBROVOLJ- NI ODBOR."

URADNE URE: Vsak dan od 9 zjutraj do 5 zvečer. V ne- deljo in ponedeljek je urad zaprt.

DOBROVOLJNI ODBOR

245 West 18th Street New York 11, N. Y.

Telefon: WAtkins 4-0016

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim OtrokomKRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTANajstarejša slovenska podporni organizacija
v Ameriki... Posluje že 52. letoČlanstvo nad 40,000
Premoženje nad \$6,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 129.91%

Če hočete dobro biti in svojim dragim, skrbaj se pri najboljši, po- steni in nadošlevalni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI,

kjer se lahko skrbite za smirino, razne pošiljke, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema molitve in šenske od 18. do 26. leta: otroci pa takoj po rojstvu in do 18. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanj- dobe od \$200.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vseh in stot. Če le nisi član ali članica te mogočine in bogate katoliške podporne organizacije, po- trudi se in pridruži takoj.

Za poizvedbe o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevskih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠE-
GA NEPOZABNEGA SOPROGA
IN OČETA

Franka Ivančič

ki je za vedno zaprl svoje dobre oči
20. nov. 1946.Po dolgih letih truda in trpljenja
tvoje telo zdaj počiva v hladni jamci.
Bog ti je dal plačilo nad zvezdami.

Žalujoci ostali:

SOPROGA in OTROCI

Cleveland, O. 23. nov. 1948.